

Дякую,
що
поділилася

Дякую, що поділилася

Рейчел Рунья Катц

З англійської переклала
Анастасія Божук

Львів
Видавництво Старого Лева
2025

УДК 821.111(73)-31
К 30

Copyright © 2023 by Rachel Runya Katz

Рейчел Рунья Катц

К 30 Дякую, що поділилася [Текст] : роман / Рейчел Рунья Катц; переклад з англ. Анастасії Божук. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 432 с.

ISBN 978-966-448-463-0

Остання розмова Деніела Розенберґа та Лії Коен-Джексон — чотирнадцять років тому в літньому таборі — поклала край їхній дружбі. Доки одного дня вони не опинилися поруч у літаку. Попри велике бажання Лії уникнути спілкування з Деніелом, доля знову зводить їх разом. Вони мешкають в одному місті, в одному районі і... мають працювати над спільним проектом.

З кожною зустріччю «хімія» між Деніелом і Лією лише наростає і розмови про ситуацію в літньому таборі вже не уникнути. Як не уникнути й інших подробиць з життя кожного з них. Ця вразливість і відвертість робить їх справжніми друзями. Та чи прагнуть вони обоє лише дружби?

Дебютний роман письменниці Рейчел Рунї Катц «Дякую, що поділилася» — це ніжна і чуттєва історія кохання, сповнена гумору та пристрасті.

УДК 821.111(73)-31

Патрикові.

Дуже сильно тебе люблю.

© Рейчел Рунья Катц, текст, 2023
© Анастасія Божук, переклад, 2025
© Оксана Бойко, обкладинка, 2025
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-463-0 (укр.)
ISBN 978-125-088-829-7 (англ.)

Усі права застережено

У книжці «Дякую, що поділилася» є обговорення сексуального насилля та смерті одного з батьків. Детально ці події не описані. Більше інформації на сайті авторки.

РОЗДІЛ 1

— **АГА, КОЕН-ДЖЕКСОН?** Що ж, досить дивне поєднання.

Лія підвела погляд. Сусід у літаку побачив її прізвище та ім'я, виведене курсивом на обкладинці планера. Він поглянув на неї. На вустах виграє легка усмішка, наче її прізвище його смішить. Лії до цього не звикати, але зараз вона просто Не В Настрої.

Сьогодні Лія ледь не спізнилася на літак. Хоч вона і спромоглася виїхати в аеропорт завчасно, що дуже незвично для людини, яка росла десь на перетині поясного часу євреїв* та темношкірих, але туман мав свої плани. Карл (Нін розповіли** їй, що туман у Сан-Франциско має

* Єврейський стандартний час або поясний час євреїв (іноді зневажлива фраза, сленг) — уявна система часу або часового поясу, яку іноді принизливо приписують євреям, а іноді жартома приписують собі, щоб виправдати запізнення. — *Тут і далі примітки перекладачки.*

** Нін — небінарна людина та в оригіналі має займенники вони / їх (they / them). В українській мові немає чітко визначених граматичних правил стосовно звертання до небінарних людей. Тож у цьому романі ми вирішили уникати закінчень на позначення роду у першій та другій особі однини, коли йдеться про Нін, а інші герої книги завжди говорять про них «вони».

ім'я) зазвичай розвіюється після світанку, але сьогодні він був густіший і вперто не зникав. Тож вона, Нін і Рінго Старр (коханий «фольксваген бітл» її найкращих друзів теж мав ім'я) опинилися в пастці за сімома машинами. Нін нервово висували голову з вікна кожні сорок п'ять секунд, щоб оцінити дорожній рух, якого не існувало.

На лінії висадки Нін пошкодували Лію і не почали проголошувати сльозливу промову на прощання. Натомість вони без слів відтягнули до Лії своє праве вухо. Вона погодилася на такий компроміс, тому вони стукнулись парними сережками-зіроньками на мочках. Таким було таємне «вухостискання» цих двох із часів одного п'яного вечора в «Алієн пірсинг і тату» десять років тому. Врешті Лія бігла до свого гейту, і варто наголосити, що їй довелося пожертвувати бейглом, якого хотіла купити перед посадкою.

Коли вона сіла на своє місце й побачила, що сусід поруч — одноліток, то полегшено видихнула (не те щоб Лія мала задишку, просто ненавиділа бігати). З її везінням вона припускала, що поруч опиниться вересклива дитина, або, не дай боже, говіркий старигань. Лія подумала, що сусідство з однолітком означатиме кілька годин тиші, якраз щоб похруммати безкоштовними брецелями та випити імбирного елю.

Очевидно, вона помилялась

Лія пильно його оглянула: високі вилиці, легкий вигин носа, мигдалевидні очі кольору паленого меду. *Він білошкірий і східно-азійського походження. Кореєць* — припустила вона й одразу дала собі ментального стусана за намагання вгадати етнічну приналежність. Він же щойно

зробив те саме з нею, тому Лія дала собі ще одного стусана за відчуття провини. Метафоричні удари почали братися синцями.

Звідки він родом? Десять звідти, де він став достатньо культурно грамотним, щоб правдиво підмітити походження її прізвища (Коен — точно єврейське, а Джексон — точно ні), та водночас недостатньо, щоб бути спокійним чи хоча б розуміти, що варто придушити свій шок. Чи взагалі змовчати і не казати щось типу: «Ти очевидно темношкіра й безсумнівно єврейка? Оце дивина!». І це не беручи до уваги, що хлопець його віку, напевно, вивчив добрячу частину дискографії Дрейка напам'ять.

Лія зиркнула на годинник. Вони приземляться в аеропорту О'Гара аж через годину й п'ятнадцять хвилин. *Може, він виріс у Затоці*. Може, він ходив у школу, де більшість учнів були східними азійцями, і де ніхто не мав нічого проти його імені чи батьків і не кидав косих поглядів у його бік.* Ці думки штрикнули болючим уколom заздрощів. Та все ж, він-то мав подумати двічі перед тим, як говорити.

— Як влучно підмічено, — почала Лія солоденьким голосом. Вона навмисне зиркнула на стикер із секвоею на його лептопі й аж тоді подивилася йому у вічі: — Стенфорд мусить пишатися такими спостережливими випускниками.

* Агломерація затоки Сан-Франциско — велика міська агломерація в північній Каліфорнії, що сформувалася навколо затоки Сан-Франциско і названа її ім'ям. В агломерації проживає близько 8 мільйонів людей.